

a i posjednik mnogih odlikovanja (chevalier de la legion d'honneur, orden Sv. Save, bugarski orden za građanske zasluge i t. d.).

Na osnovu svega ovoga predlažemo akademiji, da izabere Comte-a Begouën-a svojim dopisnim članom.

U Zagrebu, 5. aprila 1925.

Dr. D. Gorjanović

Dr. V. Vouk

II.

Izabrani 8. jula 1926.

Dr. Ljudmil Hauptmann

rodio se u Gracu u Štajerskoj 5. veljače 1884. od oca, kojemu je bio zavičaj u Sv. Križu nad Mariborom. Gimnaziju je svršio u Gracu, a tako isto i sveučilište godina 1902. do 1907., gdje je u filozofskom fakultetu izučio historijsko-geografske nauke i slovenski jezik. Nakon svršenih studija imenovan bi 16. rujna 1907. suplentom za povjesnicu, geografiju i slovenski jezik na prvoj državnoj gimnaziji u Gracu. Iduće god. 1908. položio je u Gracu 5. lipnja profesorski ispit, te je onda kao profesor služio u Fürstenfeldu, zatim u Beču na realci i napokon u Ljubljani na realnoj gimnaziji. God. 1920. dne 27. siječnja imenovan bi za izvanrednoga profesora povjesnice srednjega vijeka i starije slovenske historije na sveučilištu u Ljubljani. God. 1921. postao je redovnim profesorom toga predmeta. God. 1924/5. vršio je pak čast i službu dekana na filozofskom fakultetu istoga sveučilišta.

Hauptmann je od god. 1913. izdao štampom deset većih i manjih studija u slovenskom i njemačkom jeziku, koje se poglavito tiču historije Slovenaca i ostalih južnih Slavena u prvoj polovici srednjega vijeka. Evo redom tih studija:

1. Über den Ursprung von Erbleihen in Oesterreich und Kärten. (Forschungen zur Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte der Steiermark, VIII/4. Graz und Wien 1913.)

2. Politische Umwälzungen unter den Slovenen vom Ende des sechsten Jahrhunderts bis zur Mitte des neunten. (Mitteilungen des Institutes für oesterreichische Geschichtsforschung XXXVI/2., Innsbruck 1915.)

3. Staroslovenska družba in njeni stanovi. (Časopis za slovenski jezik, književnost in zgodovino. I. 1918. Ljubljana.)

4. Postanek in razvoj frankovskih mark ob srednji Donavi. (Ibidem, II. 1920.)

5. Priroda in zgodovina v jugoslavenskem razvoju. (Njiva II. br. 7. Ljubljana 1922.)

6. Staroslovanska in staroslovenska „svoboda“. (Čas XVII., 1922/23, broj 5.)

7. Prihod Hrvatov. (Bulićev Zbornik.)

8. Mejna grofija Spodnjepanonska. (Razprave znanstvenega društva za humanistične vede, I. Ljubljana 1923.)

9. Die bestimmenden Kräfte der kroatischen Geschichte im Zeitalter der nationalen Herrscher. (Mitteilungen des oesterreichischen Institutes für Geschichtsforschung, 40, 1924.)

10. Das Schöffentum auf dem slovenischen Boden. (Zeitschr. des hist. Vereins f. Steiermark, X, 1922.)

Od izbrojenih 10 studija i rasprava tri (2., 7. i 9.) tiču se hrvatske historije, te sam o njima potanje govorio u obznani Hauptmannovih radnja u „Zborniku kralja Tomislava“, što ga je izdala Jugoslavenska akademija (strana 200—211).

Na temelju ove moje obznane predlažem dra. Ljudmila Hauptmanna za člana dopisnika naše akademije.

U Zagrebu, 13. decembra 1925.

Dr. Vj. Klaić

Dr. Nikola Radojčić

rodio se 17. augusta 1882. u Kuzminu (u Srijemu), gdje je svršio i osnovnu školu. Niža četiri razreda srednje škole svršio je u kr. realnoj gimnaziji u Srijemskoj Mitrovici, a viša četiri u srpskoj velikoj gimnaziji u Srijemskim Karlovcima. Tu je položio ispit zrelosti 27. juna 1901. Studije filozofskoga fakulteta, poglavito historiju i geografiju polazio je: četiri semestra u Gracu, peti u Zagrebu, šesti u Beču, sedmi i osmi opet u Zagrebu godina 1901/2. do 1904/5. Budući da je to vrijeme najviše studirao historiju južnih Slavena i istočno-rimskoga (bizantskoga) carstva, pošao je za svoje usavršavanje jeseni 1905. godine u Jenu, gdje je tada učio najistaknutiji bizantolog, profesor Heinrich Gelzer, i proveo ondje zimski semestar 1905/6. Vrativši se u Zagreb položio je ispit za srednjoškolsko učiteljstvo 1. maja 1906. Odmah zatim pošao je u München, da ondje radi pored Karla Krumbachera, u tadašnjem središtu bizantoloških studija. Ondje je ostao cijelo ljeto 1906. i završio svoju doktorsku disertaciju „Dva posljednja Komnena na carigradskom prijestolju“; tu je disertaciju filozofski fakultet zagrebačkoga sveučilišta odobrio 8. februara 1907. Stručni svoj strogi ispit, opću historiju s grčkom filologijom, položio je 13. marta 1907. a filozofski 28. maja iste godine. Za doktora filozofije promoviran je 24. jula 1907.